

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG TÁJÉKOZTATÓ IRODA	
ÜGYSZÁM	
KEZDŐIRATON:	
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN / GYŰJTŐLADÁBA / SZEMÉLYESEN / FAXON	
ÉRK.:	2016 -02- 12
PÉLDÁNY:	3 FELZET:
MELLÉKLET:	2 KÖZTÜK:
ÜGYSZÁM:	B
LETŐIRATON:	

27

Tisztelt Alkotmánybíróság!
A T. Pesti Központi Kerületi Bíróság útján!

[REDACTED] -indítványozó-a-csatolt
meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a alapján tisztelettel az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

10/425-0/2016
2016 FEB 29.
3
7 + MM

terjesztem elő:

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 47.Pf.636.352/2015/3. sorszámú ítéletében foglalt bírói döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.P.51.534/2014/19. sorszámú ítéletére is kiterjedő hatállyal.

Álláspontom szerint a megsemmisíteni kért bírói döntés sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény 28. cikkét.

XV. cikk (1) bekezdése szerint a törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

XXIV. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A 28. cikk kimondja, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Nyilatkozom, hogy a jogerős ítéletet jogi képviselőm útján 2015. december 19. napján vettem kézhez.

Nyilatkozom, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezésével a rendes jogorvoslati lehetőséget kimerítettem, a pertárgyértékre tekintettel felülvizsgálati eljárásra nincs lehetőség.

Nyilatkozom, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve nyilatkozom, hogy nem kezdeményeztem perújítást sem az ügyben.

h:1) kérem az aktival együtt bemutatni

let' hat 53361/13
↓
50401/16
3/1156

2016.02.15.

Indokolás

1.) Előzmények:

Indítványozó és a [REDACTED] Kft. főkötelezett 2010. április 17-én 5 éves határozott időre szóló bérleti szerződést kötött az indítványozó tulajdonában lévő ingatlanra [REDACTED] lperes pedig készfizető kezességet vállalt "a bérlőnek a bérleti szerződés alapján berbeadóval szemben keletkező tartozásaiért".

A Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma 8. Fpk. 01-2011-006826/9. sorszámú végzésével elrendelte a főkötelezett felszámolását az indítványozó kérelme alapján, melyben a 2008. április 17. napján kötött bérleti szerződésre és a főkötelezett jelen per tárgyát is képező 1.315.405,- Ft összegű 2010. március, április és május havi bérleti díj tartozására hivatkozva kérte a főkötelezett felszámolását.

Indítványozó a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt folyamatban volt perben, mint felperes a főkötelezettnek a felszámolási eljárásban meg nem térült ugyanezen 1.315.405,- Ft összegű bérleti díj tartozása megfizetésére kérte alperest kötelezni annak kezesi kötelezettsége alapján. Alperes a perben kifogásként arra hivatkozott, hogy a 2008. április 17-i bérleti szerződés felperes felmondása folytán 2010. február 28. napján megszűnt, így a kezesi felelősség is megszűnt.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.P.51.534/2014/19. sorszámú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította, mely ítéletet az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 47.Pf.636.352/2015/3. sorszámú ítéletével helyben hagyott.

2.) Az indítványozó alapjogi sérelme az ítélt dolog (res judicata) figyelmen kívül hagyása miatt:

Az Alkotmánybíróság a jogbiztonság elvének egyik leglényegesebb elemével, a jogerő tiszteletben tartásával kapcsolatos korábbi és jelenleg is fenntartott álláspontja szerint: "[a]z anyagi igazságosság és a jogbiztonság követelményét a jogerő intézménye hozza összhangba [...] a jogbiztonság elsődlegessége alapján. A jogerő intézménye, alaki és anyagi jogerőként való pontos meghatározottsága a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény. Az Alkotmánynak megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállott jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A jogerős határozatok megváltoztathatatlanságához és irányadó voltához alapvető alkotmányos érdek fűződik" [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 66.].

A jelen ügyben az eljáró bíróságok tartalmilag arra hivatkozással utasították el az indítványozó keresetét a kezessel szemben, hogy - a felszámolási eljárásban a főkötelezettel szemben ítélt dolog erejével megállapított - bérleti díjkövetelés, bérleti szerződés hiányában nem áll fenn.

A Fővárosi Bíróság a főkötelezett felszámolását elrendelő végzését arra alapította, hogy a főkötelezettnek a 2008. április 17. napján kötött bérleti szerződés alapján felperes által 2010.04.04, 2010.05.03. és 2010.06.06. napján kiállított számlában foglalt 1.315.405,- Ft összegű bérleti díj tartozása áll fenn felperessel szemben 2010. április, május, június hónapokra. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor azért utasította el felperes ugyanezen jogalapon

és összecszerűségben előterjesztett keresetét, mert álláspontja szerint a 2010. április 17-i bérleti szerződés 2010. február 28-i megszűnt, így a főkötelezettnek a 2010.04.04, 2010.05.03. és 2010.06.06. napján kelt számlákban foglalt 1.315.405,- Ft összegű bérleti díj tartozása valójában nem állt fenn felperessel szemben, legfeljebb egyéb olyan jogcímen lehetett tartozása, melyre a kezességvállalás nem terjedt ki.

A Ptk. 273. § (1) bekezdése szerint a kezes érvényesítheti azokat a kifogásokat, amelyeket a kötelezett érvényesíthet a jogosulttal szemben. Ebből következően viszont a kezes a főkötelezett jogán nem érvényesíthet a jogosulttal szemben olyan kifogásokat, melyeket a főkötelezett maga sem érvényesíthetne a jogosulttal szemben, így jelen esetben a bérleti jogviszony megszűnésére alapított olyan kifogást, melyet a főkötelezettel szemben lefolytatott felszámolási eljárásban hozott határozatok jogereje kizár.

Álláspontom szerint, mivel a főkötelezett az ítélt dolog hatálya folytán maga nem hivatkozhatna, illetve hivatkozhatott volna arra valamely eljárásban, hogy a 2008. április 17. napján kötött bérleti szerződés alapján kiállított 2010.04.04, 2010.05.03. és 2010.06.06. napján kelt számlában foglalt tartozása a bérleti szerződés megszűnése folytán a jogosulttal szemben nem áll fenn, így erre a főkötelezettet illető kifogást érvényesíteni kívánó kezes sem hivatkozhat.

Az állandó bírói gyakorlat szerint a nemperes eljárásokban az ügy érdemében hozott végzések, illetve az azok alapjául szolgáló releváns tények és jogi okfejtések a peres eljárásra is kiható anyagi jogerővel rendelkeznek (BH2002. 235., EBH2011.2333; BH2010.335; BH2004.199.). Ebből következően a felperes és a főkötelezett jogviszonyában ítélt dolog erejével bír az, hogy felperest megilleti a főkötelezettel szemben a 2008. április 17. napján kötött bérleti szerződésre alapítottan a jelen per tárgyát képező 2010.04.04, 2010.05.03. és 2010.06.06. napján kelt számlákban írt 1.315.405,-Ft összegű bérleti díj követelés, melynek ellenkezőjét a per bíróság nem volt jogosult megállapítani.

Jelen per alperese mint kezes nyilvánvalóan a főkötelezettől különböző személy, így az ítélt dolog hatálya a felperes és alperes viszonylatában közvetlenül nem áll fenn. Ugyanakkor azonban a Ptk. 273. § (1) bekezdése szerint jelen esetben a kezes olyan kifogást kívánt érvényesíteni a jogosulttal szemben, amelyet álláspontja szerint a kötelezett érvényesíthet a jogosulttal szemben. Ha tehát a kezes a főkötelezettet a jogosulttal szemben megillető kifogást érvényesít, úgy ezt csak abban a körben teheti meg, amelyben a kifogás érvényesítését a főkötelezettel szemben beállt ítélt dolog (res judicata) nem zárja ki.

3.) Az indítványozó alapjogi sérelme a bizonyítási teher törvénysértő meghatározása miatt:

Álláspontom szerint a Pp. 164. § (1) bekezdésének súlyos sérelme – bizonyítási teher kirívóan téves megállapítása - a XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog, illetve általánosságban a jogállamiság követelményén keresztül az Alaptörvény rendelkezéseit is sérti. A Pp. hivatkozott 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.

A Fővárosi Törvényszék a bizonyítási teher körében az alábbiak szerint foglalt állást:

"Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felszólítás és a felmondás szabályszerűen kézbesítésre került a [REDACTED] Kft. részére, azonban azt a másodfokú bíróság eltérő okokból találta megállapíthatónak. Noha a felperes alappal hivatkozott arra, hogy a [REDACTED] Kft. korábbi ügyvezetője [REDACTED] tanúvallomása szerint hozzá az írásbeli felmondás és a felszólítás nem jutott el, ennek csak akkor lett volna jelentősége, ha az alperes, illetve házastársa általi átvétel nem minősül a Kft. részére történt kézbesítésnek, mert megállapítható a hatályosulás - igaz eltérő időpontban - akkor is, ha az írásbeli közlés utóbb ténylegesen eljut a címzetthez. Ez azonban a perbeli esetben nem volt megállapítható, mert az alperes valóban nem bizonyította, hogy az ügyvezetőnek átadta a felszólítást és a felmondást, azzal ellentétben áll [REDACTED] tanúvallomása. A felszólítás és a felmondás tartalmának közlése, a tájékoztatás valóban nem elegendő, azok hatályosulásához annak átadása is szükséges. Ezért annak volt jelentősége, hogy alperes és házastársa jogosultak voltak-e a [REDACTED] Kft.-nek címzett küldemények átvételére, melyre kizárólag meghatalmazás jogosíthatta fel őket. Az elsőfokú bíróság e körben helyesen jelölte meg a bizonyítandó tényeket, és helyes tájékoztatást adott a bizonyítási teherről. A nemleges tény bizonyíthatatlansága nem mondható ki általánosságban -, az adott ügy összes körülményei alapján ítéhető meg ennek elvi lehetősége. Ez a perbeli esetben a postai szolgáltató megkeresésével vagy a meghatalmazás adására jogosult személy nyilatkozatával megtehető lett volna, a felperes azonban ezt elmulasztotta. A Pp. 3. § (3) bekezdése alapján annak a félnek kell bizonyítania tényállításait - a jelen esetben azt, hogy a kézbesítés nem volt szabályszerű -, akinek érdekében áll, hogy azt a bíróság valóban fogadja el. A perbeli esetben a bizonyítási kötelezettség valóban a felperest terhelte, hiszen keresete jogalapjának fennállását arra hivatkozva állította, hogy a felmondás nem szüntette meg a szerződést."

Rögzítendő, hogy a másodfokú bíróság megállapításával ellentétben indítványozó (felperes) keresete jogalapját arra alapította, hogy bérleti szerződést kötött a főkötelezettel, melyhez alperes készfizető kezességet vállalt, a Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma pedig 8.Fpk. 01-2011-006826/9. sorszámú végzésével a főkötelezett és felperes viszonylatában megállapította, hogy a perbeli 3 számlában foglalt 1.315.405,- Ft bérleti díj iránti követelés felperest a főkötelezettel szemben megillette, mivel a főkötelezett felszámolását a jelen perbeli bérleti díj tartozás alapján rendelte el.

A perben éppen alperes volt az, aki arra alapította a védekezését, hogy felperes felmondása megszüntette a bérleti szerződést és ezzel együtt a kezes helytállási kötelezettségét.

Mivel alperes hivatkozott arra, hogy helytállási kötelezettsége a bérleti szerződés megszűnése folytán 2010. február 28. napjával megszűnt, alperest terheli az ezzel kapcsolatos valamennyi tény bizonyítása. A másodfokú bíróság végzése a Pp. 3. § (3) bekezdésébe ütköző módon fordította meg a bizonyítási terhet.

Sérelmezem, hogy a – másodfokú bíróság szerint helyesen - az elsőfokú bíróság felperest a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján arról tájékoztatta, hogy *"őt terheli annak bizonyítása, hogy az alperesen és házastársán kívül más személyek voltak jogosultak a [REDACTED] Kft.-nek címzett küldemények átvételére - azaz azok átvételére nem voltak jogosultak (5.P.51.534/2014/16. sorsz. jkv. 2. old. 7. bekezdés)*. Mivel alperes érdekében állt, hogy saját és felesége meghatalmazottként való eljárását a bíróság valóban fogadja el, ennek bizonyítása alperest kellett volna, hogy terhelje. A felperesre rótt bizonyítási teher viszont a formális logika szabályai szerint lehetetlen bizonyítására irányult, mivel logikailag kizárt a meghatalmazottak zárt halmazának elemeit kimerítően meghatározni, hacsak nem eleve bizonyított azon előfeltevés, hogy léteznek-e egyáltalán meghatalmazottak.

4.) A 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 223. § (1) bekezdésének és a 79/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet 25. § (1) bekezdésének téves értelmezése és azoknak nem az alaptörvénnyel összhangban történő alkalmazása:

Álláspontom szerint a jogerős ítéletben foglalt indokolástól eltérően:

- az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 223. § (1) bekezdése és a 79/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet 25. § (1) bekezdése szerint a tértivevényes postai küldemény átvételére jogosító meghatalmazás írásbeli alakhoz kötött, az szóban nem érvényes,

- a tértivevény általában hitelt érdemlően tanúsítja a postai küldemény kézbesítésének körülményeit, és a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a tértivevényen feltüntetett adatok helyességét kétségbevonó fél köteles bizonyítani azt, hogy a kézbesítéssel kapcsolatosan a tértivevényen feltüntetett adatok, illetve átvételi körülmények nem felelnek meg valóságnak.

A megismételt eljárásban a per központi kérdésévé az vált, vajon az indítványozó által a főkötelezettnak elküldött felmondás megszüntette-e a bérleti szerződést 2010. február 28. napjával, illetve ezzel összefüggésben az, hogy a felmondás és az azt megelőző felszólító levél kézbesítése szabályszerű volt-e a címzettől különböző, írásbeli meghatalmazással nem rendelkező személyek részére.

A tételes jog rendelkezéseivel ellentétben a Fővárosi Törvényszék ítéletének azon megállapítása, miszerint "a jelen esetben adott meghatalmazást a jogszabály nem köti írásbeli alakhoz, az szóban is érvényes, így annak megtörténtét a meghatalmazó és a meghatalmazott nyilatkozata is kellően bizonyítja" (6. old. első bekezdés). Ezzel szemben az írásbeli alak mellőzhetetlensége megállapítható a 79/2004. (IV.19.) Korm. rendelet 18. § (2) bekezdésének rendelkezéséből, mely szerint a meghatalmazás adható közokiratban, a postai szolgáltató bármely postai szolgáltatóhelyén, az erre feljogosított alkalmazottja előtt, írásban vagy teljes bizonyító erejű magánokiratban.

Budapest, 2016. február 11.

Tisztelettel:

indítványozó, ke

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that this is crucial for ensuring the integrity of the financial statements and for providing a clear audit trail.

2. The second part of the document outlines the specific procedures that should be followed when recording transactions. This includes the use of double-entry bookkeeping and the requirement to post all entries to the general ledger.

3. The third part of the document discusses the importance of reconciling the accounts regularly. This helps to identify any discrepancies between the recorded transactions and the actual bank statements or other external records.

4. The fourth part of the document discusses the importance of maintaining proper documentation for all transactions. This includes retaining receipts, invoices, and other supporting documents for a sufficient period of time.

5. The fifth part of the document discusses the importance of reviewing the financial statements regularly. This helps to ensure that the statements are accurate and that any potential issues are identified and addressed in a timely manner.